

ஒரு சனிக் கிழமை.

கட்டுமான கடலை ஒன்றில் எனக்குத் தவேயான பொருள் ஒன்று வாங்கச் சன்றிருந்தனே. பரிதாப ஒன்றும் இல்லை. சமயைலறையன்னலில் திரைச்சீலை தளங்க விடுவதற்கான ஒரு „கிளிப்” தான் எனக்குத் தவேபைபட்டது. நான் தடேய கிளிப் அங்கே இருந்தது. எனக்குத் தவேபைபட்டதோ ஒன்றுதான். ஐந்து, பத்து என்றிருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் அங்கிருந்த கிளிப்போ ஐம்பது சரேந்த பொதியாக கடதை தட்டில், அழகான பெட்டி ஒன்றுக்குள் அடக்கமாக அமர்ந்திருந்தது. அவ்வளவையும் வாங்கி என்ன செய்வது?

வறேதோவது தட்டுக்களில் தனியாக தட்டுப்படலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு கடையை வலம் வந்து கொண்டிருந்தனே. பொருட்கள் எல்லாம் அவையைவகைகான தளங்களில் அழகழகாக அடக்கி வகைகப்பட்டுபுந்தன. வலம் வந்து கொண்டிருந்த எனக்கு தபிரத்தில் இருந்த ஒரு தளத்தில் உயரமான ஏணியில் நின்று பொருட்களை அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் உருவம் ஒன்று தட்டுப்பட்டது. பார்த்தவாடன் விளங்கிக் கொண்டனே. „அவர் நம்ம ஆள்தான்” என்று.

சரி. அவரிடம் நலம் விசாரித்து, நான் தடேயும் கிளிப்பைப் பற்றியும் கட்டெடுப் பாரக்கலாம் என்ற நரோக்குடன் அவர் இருக்கும் இடத்தரை நரோக்கிப் போனனே.

„அண்ணை தமிழோ?”

„ஓமோம்”

சொன்னவர் ஏணியை விட்டு இறங்கி வந்தார்.

வந்தவர் கட்டை ஆரம்பித்தார்.

„உங்களரை நான் ஓருநாளும் சந்திக்கலேல்லை. புதுசா இந்த நகரத்துக்கு வந்தனீங்களோ?”

„இல்லை நான் கனகாலமா இங்கரைதான் இருக்கிறன்”

Written by ஐ.ஆர்.நாதன்

Monday, 03 November 2014 21:23 - Last Updated Monday, 03 November 2014 21:55

„அப்பிடியே. நான் ரண்டு வருசமா இங்கை இருக்கிறேன் ஒரு நாளும் காணலேலலை'

நான் மூப்பது வருசமா இங்கதோன் குப்பை கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்ல விளைந்தேன். ஆனால் சொல்லவில்லை. களேவியை திசை மாற்றினேன்

„இந்தக் கடகைக்கு கனதரம் வந்திருக்கிறேன். உங்களையே பாக்கலேலலை'

„இப்பதான் மீன்று கிழமையா வலையை செய்யிறேன்'

„ஆ நல்லது'

'நீங்கள் ஊரிலை எந்த இடம்?'

ஊரைச் சொன்னேன்.

„நான் அங்கை வந்திருக்கிறேன். கொட்டு வாசல் அம்மன் கோவிலுக்கு அடிக் கடி வாறனாங்கள்'

அரச்சகராக இருக்குமோ என்ற எண்ணம் தோன்றியது.

„கடவாள், கோயில் இரண்டிலும் இருந்து நான் கொஞ்சம் தள்ளி இருக்கிற ஆள்'

„ஏன் நாத் திகரோ? நாங்கள் பிசகைக்கு நாதஸ்வரம் வாசிக்கிறதுக்கு அங்கை வாறனாங்கள்'

அவர் நாதஸ்வரம் என்ற சொல்லை உச்சரித்ததும், நண்பர் ஒருவர் என்னிடம் சொல்லி வதை தது நினைவுக்கு வந்தது.

எனது நண்பர் தனது மகனின் திருமணத்தை அடுத்த வருடம் செய்வதற்கு தீர்மானித்து இருக்கிறார். அதற்கு நாதஸ்வரம் இருந்தால் நல்லது. யாரையாவது தெரிந்தால் சொல்லுங்கள் என்று என்னிடம் சொல்லி வதை திருக்கிறார். இப்போ கையில் வண்ணை கிடதை திருக்கிறது. இங்கே எனக்கு முன்னால் நாதஸ்வரம் ஒன்று சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

„இஞ்சை வலையை கொஞ்சம் கஸ்ரம்' எனது நாதஸ்வர சிந்தனையை அவர் கலதை தார். எனக்குப் பசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடகை கவில்லை. அவரே தொடர்ந்தார்.

„நாலு மணித்தியாலம்தான் வலையை. ரகஸ் அது இது எண்டு கழிச்சு ஒரு சனிக் கிழமைக்கு மூப்பது மூப்பது தைஞ்சு யிரோதான் கிடகைக்கும'

„இப்பிடியான வலையைக்கு இதுக்கு மலையை தரமாட்டாங்கள். வீட்டிலை சும்மா இருக்கிறதுக்கு இது பரவாயில்லதை தானே?'

„எங்கை சும்மா இருக்கிறதுக்கு நரேம்? ஆராவது கலியாண வீட்டுக்கு கட்டால் நாதஸ்வரம் வாசிக்கப் போய்டுவம். இந்தக் கிழமை ஒண்டும் இல்லாததால இஞ்சை நிக் கிறேன்.

Written by ஐ.ஆர்.நாதன்

Monday, 03 November 2014 21:23 - Last Updated Monday, 03 November 2014 21:55

பழம் நழுவுகிறது பாலில் விழப் போகிறது. அந்த உணர்வு எனக்கு வந்திருந்தது. விட்டால் அவர் தனது புலம்பலுக்கான கச்சரீயை வாசிக்க ஆரம்பித்து விடுவார். நானே முந்திக் கொண்டேன். அடுத்த வருடம் நடக்க இருக்கும் எனது நண்பனின் மகனின் திருமணத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

„ஒரு பிரச்சினையும் இல்லலை. எப்ப நாள் எண்டு நிரேத்தக்கூச் சொல்லிப் போடும்ங்கோ'

எந்த நாள் திருமணம் என்று நண்பரிடம் கேட்டுச் சொல்வது எனக்கு பிரச்சினையாக இருக்காது. ஆனால் நாதஸ்வரம் வாசிப்பதற்கு அவர்கள் எவ்வளவு வாங்குகிறார்கள் என்பது தெரிந்தால் நண்பருக்கூச் சொல்லலாம் என்ற எண்ணம்.

„எவ்வளவு காசு எண்டதை சொன்னீங்களெண்டால்...'

„ஒரு கலியாணத்துக்கு நாங்கள் 1200 யுரோ வண்டெனாங்கள்' சொல்லிவிட்டு என் முகத்தைப் பார்த்தார்.

தொகை நாலு இலக்கத்தில் வந்ததும் எனக்கு கொஞ்சம் ஏமாற்றமாக இருந்தது. மீன்று வருடங்களாக முன்னர் நாதஸ்வரத்துக்கு 350 கொடுத்ததாக இன்னும் ஒரு நண்பர் என்னிடம் சொல்லி இருந்தார். மீன்று வருடத்துக்குள் இவ்வளவு மாற்றமா? அல்லது எனது முகத்தில் ஏதாவது எழுதி வதைத் திருக்கிறதா?

எனது அதிருப்தியை உடனடியே சொன்னேன்.

„நான் நினக்கிறன் உங்கடரைறே கட்ட எண்டு. நான் அறிய ஒரு கலியாணத்துக்கு 350க்கு வந்து வாசிச்சவையள்'

„அப்பிடி எண்டால் அது ஒரு சற்றை இருக்கும். நாங்கள் ரண்டு சற்றை'

„ஒரு கலியாணம்தானே ஒரு சற்றை போதும் தானே'

„ஓகே அப்பிடி எண்டால் ஐநாறுக்கு வாசிக்கிறம். அதுவும் உங்களுக்காக. இப்ப நாங்கள் ஒரு ஊர்க்காரராயிற்றும பாரும்ங்கோ'

350க்கு நாதஸ்வரம் வாசித்தார்கள் என்கிறேன். இவரோ எனக்காக ஐநாறுக்கு வாசிக்கலாம் என்கிறார். பத்து நிமிசத்திற்கு முன்னாடி சந்தித்தவருக்கும் என்னைப் பற்றி உடனடியே விளங்கி விடுகிறது.

எனது மௌனம் அவரைப் பசேவதைத்தது.

„மாப்பிளை அழைப்பில் இருந்து தாலி கட்டுற வரக்கூம் நாலு மணித்தியாலத்துக்கு வாசிப்பம். 500 குடூத்தால் போதும். சந்தோசத்துக்கு வண்டுமெண்டால் ஒரு மணித்தியாலம் எக்ஸ்ரா சும்மா வாசிச்சிட்டும் போறம்'

எனது காரங்குப் புத்தி உடனடியே கேட்டு வதைத்தது.

„எக்ஸ்ரா சும்மா வாசிக்கிறதைப் பற்றிச் சொன்னிங்களே. அதை மட்டும் வாசிச்சும்'

போட்டுப் போனால் என்ன?

கண்ணகியே பார்க்காத பார்வை அது. அன்பர் ஏணியில் ஏறி தன் வலையைப் பார்க்க ஆரம்பித்தார்.

யேர்மன் காரனிடம் நாலு மணித்தியாலங்கள் வலையைச் செய்தால் 30 யூரோக்கள். அதே மணித்தியாலங்கள் தமிழனிடம் வலையைச் செய்தால் 300 யூரோக்கள்.

யேர்மன் காரனை விட நாங்கள் பத்து மடங்குமேலே.

திரைச் சீலைக்கான கிளிப் நினைவுக்கு வர உதிரியாகக் கிடக்காமா எனத் தடே ஆரம்பித்தனே.

ஐ.ஆர்.நாதன்

10.10.2014